

## [Socialministeren.]

Jeg vil gerne fremhæve stærkt, at hvis vi ikke lægger denne forhøjelse på pensions-tillægget, så vil den praktiske følge blive, at det bliver alle de pensionister, som i dag får mindstebeløbet, altså de velstillede, som vil få fordel af det — eller sagt med andre ord dem, der har indtægter ud over det beløb, hvor man har været skattefri, eller hvor man har fået persontilskud. Lagde vi det på grundbeløbet, så ville også alle de andre få fordele, og det er det, vi ikke synes er rimeligt. Som en af de øvrige ordførere sagde, må man vel også have lov at se på den økonomiske side af sagen, og jeg tror heller ikke, at det er på linje med socialdemokratiets opfattelse, at det netop var her, vi skulle sætte ind.

Med hensyn til invalidepensionistens ægtefælle og dette, at man nu ikke længere vil fradrage noget i den syges pension på grund af ægtefællens indtægt, kan jeg notere, at faktisk samtlige ordførere var indforstået med dette. Hr. Bundvad nævnte, at socialdemokratiet ved flere lejligheder har fremhævet det; det er rigtigt, det er sket i 1968, og det er sket i debatter her i folketinget også i 1969. Jeg synes, det må være rigtigt at sige, at man også tidligere, som hr. Evan Jensen var inde på, allerede i 1965 og 1967 har ført dette frem fra mit partis side.

Med hensyn til spørgsmålet om ægteskabstillægget blev der sagt, at det kunne ikke være rigtigt, at denne omlægning ville medføre en besparelse på 29 mill. kr., det måtte få uheldige sociale virkninger. Jeg vil gerne understrege, at det er kun de 17 mill. kr., der vedrører de pensionister, vi har i dag; de sidste 12 mill. kr. vedrører den gruppe, som i dag kun får mindstebeløbet — igen ville det altså være til nogle forholdsvis velstillede, vi her skulle give et tillæg.

I øvrigt er denne omlægning af tillægget ikke sket ud fra noget besparelshensyn, men det er selve formen for afviklingen, som medfører dette resultat. Det er aftrapningen af tillægget, der kan få disse virkninger, og derfor er det også, der i bemærkningerne er anført, at hvis det i visse tilfælde, for visse indtægtsgrupper, skulle føles urimeligt i en overgangsperiode, så må det klares ved et personligt tillæg fra kommunens side.

Jeg blev af flere ordførere, af fru Clara

Munck, af hr. Bundvad, bedt om at anlægge en mildere bedømmelse med hensyn til folkepensionisters ret til at medtage deres pension til udlandet, ikke mindst under hensyn til, at det nu alene skal være grundbeløbet, man kan tage med ud. Jeg vil gerne sige her, at jeg har sådan set allerede udvidet den hidtidige praksis, og vi administrerer i socialministeriet i øjeblikket efter en lempeligere praksis, idet det hidtil var så at sige udelukket, hvis der var tale om ægtepar, at de kunne få lejlighed til at tage pensionen med til udlandet. Hvis de har børn i udlandet, har vi i flere tilfælde givet tilladelse til, at de måtte tage den med ud, og det er min personlige opfattelse — dér er jeg enig med hr. Bundvad og med fru Clara Munck — at vi ikke skal være alt for restriktive her, især som sagt ikke, når det alene er grundbeløbet, det drejer sig om.

Jeg blev bedt om at oplyse, hvad besparelser og merindtægter ved dette forslag var. Jeg har vanskeligt ved at give nogen fuld oversigt over det, det hænger jo så nøje sammen med det forslag til udskrivningslov, som er fremsat af finansministeren den 14. marts her i tinget, men jeg kan da henvisse til, at der i bemærkningerne til dette forslag, hvor man taler om forskellige omlægninger, som en merindtægt for finansministeriet er nævnt, at der ved ophævelsen af ydelsen af persontilskud til forsørgere vil blive tale om en indtægt på 135 mill. kr. Der indgår imidlertid andre omlægninger i det, og jeg tror, at den debat må foregå i forbindelse med forslaget til udskrivningslov.

Hr. Bundvad stillede til sidst det direkte spørgsmål til mig, om dette lovforslag var forhandlet med invalide- og folkepensionisternes organisationer. Jeg må sige, at det er det ikke. Det har jo ikke været og er vel heller ikke rimelig eller normal praksis, at lovforslag i al almindelighed forhandles med organisationerne. Det, der har været praksis for, har været, at størrelsen af midlertidige tillæg er blevet drøftet med organisationerne, og det vil også ske i år, når vi skal til at behandle forslag om midlertidige tillæg som følge af overenskomstforhøjelserne. Jeg skal i morgen have et møde med organisationerne herom. Jeg betragter imidlertid det foreliggende som et almindeligt lovforslag. En del af det drejer